

SVETE MAŠE od 11. do 17. 11. 2019

ponedeljek:

7.30 za + Ano Košenina in sorodnike

18.30 za + Marijo Videnšek

torek:

7.30 za + Marijo Zamernik

18.30 za verne duše

sreda:

7.30 za + Avgusta Strmčnika
po namenu (Sodin)

18.30 za + Staneta Škornika

četrtek:

7.30 za + 2 Franca in Pavlo Škrabl

18.30 za + družino Kračun

petek:

7.30 za zdravje sina

18.30 za + sorodnike

sobota:

7.30 v zahvalo

18.30 za + Alojza Deželaka

NEDELJA

8.00 za + iz Spominov

za žive in rajne farane

10.00 za + Kato in Petra Guberac

V NEBESIH SEM DOMA,
to oznanjujeta mi zemlja in
nebo in vsaka stvar lepo.

V nebesih sem doma, od tega
ne sveta, nebes se veselim,
tja priti si želim.

V nebesih sem doma, kjer
družba angelska se večno
veseli, si mene tja želi.

V nebesih sem doma, tam Jezus
krono da, tam je moj pravi
dom, tam večno srečen bom.

OZNANILA:

● Nekdanji saduceji in mnogi sodobniki menijo, da ne bo vstajenja mrtvih, kar mi kristjani izrekamo v veroizpovedi. Jezus je odločno zatrdil, da mrtvi pričakujejo vstajenja, saj je naš Bog življenje ljubeči Gospod.

● Jutri ob 19. uri bo redna seja ŽPS. Vabljeni.

● V sredo goduje naš upokojeni škof dr. Stanislav Lipovšek. Radi ga bomo priporočili njegovemu krstnemu zavetniku, obenem pa molili za čimprejšnje imenovanje njegovega naslednika.

● V avli je še kakšen izvod Napovednika dogodkov Domu sv. Jožefa. Spomnimo na dve priložnosti v tem tednu: v torek ob 19. uri bo duhovni večer s tematiko Bodi ob nedeljah pobožno pri sv. maši; v četrtek pa vzgojno predavanje za starše, stare starše in druge: Goreti in ne pregoreti. Vabljeni.

● Prihodnjo nedeljo ob 8. uri bomo imeli sv. mašo za vse rajne, ki ste jih navedli v Spominih.

● Vzemite Glasilo in drugi tisk.

NAPOVEDNI KOLEDAR

11. 11. seja ŽPS

17.-24. 11. teden zaporov

18. 11. sestanek katehetov

24. 11. praznik Kristusa Kralja vesoljstva
spomin Marije Pomočnice

24.11.- 1.12. teden Karitas

30. 11. adventne delavnice

O Bog, večni pastir,
skrbno in neprestano vodiš svoje ljudstvo.
Prosimo Te, daj v svoji neskončni dobroti
Cerkvi v celjski škofiji pastirja po svojem
srcu, ki bo zvesto hodil za teboj, zaradi svetosti
tebi ugajal, za nas pa goreče skrbel.

Naj uči z zgledom svoje osebnosti, nam pomaga
rasti v zvestobi evangeliju in odkrivati
znamenja časa. Po Kristusu, našem Gospodu.

GLASILO
ŽUPNIJE CELJE

BLAŽENI A. M.
SLOMŠEK

10. 11. 2019

32. nedelja med letom

Leto XV. št. 45

Blizu je konec cerkvenega in kmalu tudi civilnega leta. Kako hitro se vrstijo meseca in leta in z njimi tek življenja. Tudi Božja beseda se v teh zadnjih nedeljah sprašuje o koncu in smislu našega življenja. Iz nje odseva neke vrste veselje nad življenjem, ki nas čaka v večnosti. S stanovitnostjo v veri so Makabejski bratje sprejeli mučeniško smrt in izpričali, da jih bo Bog obudil za večno življenje. Jezus je jasno napovedal svoje in naše vstajenje. Bodimo tudi mi stanovitni, pričujmo za Jezusa, da bomo vredni doseči oni vek in vstajenje od mrtvih, da bi postali ena-ki angelom in bili Božji sinovi – sinovi vstajenja, ker je naš Bog 'Bog živih'.

BOŽJA BESEDA

2 Mkb 7,1-2.9-14

Psalm 17

2 Tesaloničanom 2,16-3,5

Luka 20,27-38

Ko je brat prišel do zadnjega zdihljaja, je rekel: »Ti nam jemlješ sedanje življenje, toda kralj sveta nas bo obudil in oživil za večno oživetje življenja, ker umiramo za njegove postave.«

Gospod, varuj me kakor ženico v očesu.

Bratje, molite za nas, da bi se Gospodova beseda širila in povečevala, kakor se je pri vas, in da bi bili rešeni slabih in pokvarjenih ljudi; nimajo namreč vsi ljudje vere.

Jezus je rekel: »Da mrtvi vstajajo, je pokazal tudi Mojzes, ko je imenoval Gospoda »Bog Abrahamov, Bog Izakov in Bog Jakobov«, Bog pa ni Bog mrtvih, ampak živih, kajti njemu vsi živijo.«

**86. ZAKAJ JEZUS 30 LET
SPLOH NI STOPIV V JAV-
NOST?**

**Jezus je hotel z nami deliti
normalno življenje in s tem
posvetiti naš vsakdanjik.**

Jezus je bil otrok, ki so ga njegovi starši vzgajali in je od njih prejel ljubezen ter naklonjenost. Tako je »napredoval v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in pri ljudeh« (Lk 2.51); pripadal je judovski vaški skupnosti in se udeleževal verskih obredov; izučil se je rokodelskega poklica in se je moral v njem tudi osamosvojiti. To, da je Bog hotel v Jezusu biti tako rekoč vrojen v eno izmed človeških družin in v njej odraščati, je družino naredilo za Božji prostor ter vzor skupnosti, kjer si člani pomagajo med seboj. Otroci se v družini učijo »ljubiti, ker so sami ljubljene; učijo se spoštovati drugo osebo, ker so sami spoštovani; učijo se ljubiti Boga, ker njegovo razodetje sprejemajo po očetu in materi, ki jim podarita vso svojo naklonjenost.« (Vatikansko Pismo o sodelovanju moških in žensk v Cerkvi in svetu, 2004)

VABILO NA GOSTIJO

Žal se vse poredkeje zgodi, da bi dobili vabilo za poročno slavje in gostijo. Tako je tudi vse manj priložnosti za skupno praznovanje in družabno veselje.

Jezus pa redno pripravlja za svoje prijatelje gostijo, a se dogaja, da se povabljeni izgovorijo, da imajo druge opravke ali pa preprosto prezrejo povabilo. Marsikdo se počuti nelagodno, ker ni ohranil čuta za sveto, ker ga tovrstna družba 'pobožnih' moti. Taka (ne)odzivnost našega Gostitelja ne moti, da bi preklical svoje vabilo ali zaprl vrata.

Papež Francišek je ta teden pri eni od pridig dejal: »Večerja, praznovanje je podoba nebes, večnosti z Gospodom. Tu spoznamo nove osebe, naletimo tudi na ljudi, ki jih nočemo videti. A razpoloženje na praznovanju je ozračje veselja in zastonjskosti. Naš Bog ne zahteva naj plačamo vstopnino. Plača gospodar, tisti, ki vabi. A obstajajo tudi takšni, ki celo pred zastonjskost postavijo na prvo mesto lastne interese. Pred zastonjskostjo praznovanja obstaja drža, ki zapira srce: 'Jaz ne grem. Raje sem sam, z ljudmi, ki so meni všeč, zaprt.' In to je greh, greh izraelskega ljudstva, greh vseh nas: zaprtost. 'Ne, zame je bolj od tega pomembno tisto. Ne, raje imam to, kar je moje.' In v tem mojem ni zastonjskosti.«

Ker nekaterim otrokom, ki obiskujejo verouk, v svojih družinah ne omogočijo udeležbe nedeljske sv. maše, imamo v času veroučne ure v enem razredu enkrat mesečno možnost za obisk sv. maše in prejem obhajila. Slovesnost 1. sv. obhajila je lepa stvar, a to resničnost je treba živeti dalje. Kdor mene uživa, bo živel po meni, pravi Jezus, to je, bo zmogel biti kristjan. Z Božjo močjo

bo okrepljen, da bo lahko kljuboval pastem in zankam, zasvojenostim in grehu. In to je pomembno za ohranjanje svojega človekovega dostojanstva in Božjega otroštva.

Kristjani, ki se udeležujemo nedeljske gostije ob oltarju, smo dolžni med svojimi pričevati za dragoceni dar sv. evharistije in jih povabiti na Božji dogodek. Nedeljo imenujemo Gospodov dan, ker se spominjamo Jezusovega zmagoslavja nad smrtjo in silami zla. Kdo se ne bi rad srečeval s tako mogočno Osebo, od katere je odvisna moja sedanost in prihodnost!

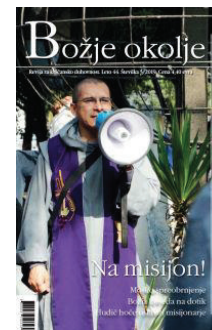
Revija BOŽJE OKOLJE

Vsaka dva meseca se lahko obogatimo z revijo za krščansko duhovnost Božje okolje, ki obravnava razne tematike. Letošnje številke so zaobjele naslednja področja: Priče Božje nežnosti, Ne boj se telesa, Resnica med jaz in ti, Kaj dela Marija?, Na misijon!

V zadnji številki zasledimo zanimive članke: Misijonska župnija, Ven iz lastnega kroga, Ovce med volkovi, Misijonar z majhnimi koraki, Nima smisla čakati, Odprta vrata? Bi še enega otroka? Liturgija in telesnost, Hudič hoče ustaviti misijonarje, Moško sprebrnjenje, Božja beseda na dotik.

Uvodničar v zadnji številki piše: *Kot učitelj v državni šoli se soočam z dilemo, kako govoriti o Jezusu. Ugotavljam, da so otroci glede verskih vsebin precej nevedni, tudi taki, ki obiskujejo cerkev. Najbolj jih nagovarja učiteljev zgled, prijazna beseda, vztrajnost ob vzgojnih težavah, zanimanje zanje. Vrhunec veselja je takrat, ko jim ob posebnih priložnostih »zarepam« svojo pesem o Jezusu. Prilika za pričevanje ne manjka.*

Revijo je mogoče naročiti pri Družini, d.o.o., na vpogled pa jo dobite tudi v župniji.

SVETNIKI v tem tednu

- P Martin**, škof
- T Jozafat**, škof-mučenec
- S Stanislav Kostka**, redovnik
- Č Nikolaj Tavelić**, mučenec
- P Albert Veliki**, škof
- S Marjeta Škotska**, kraljica
- N Elizabeta Ogrska**, redovnica

SVETA ZNAMENJA

ZNAMENJE KRIŽA je v krščanskih skupnostih najpogostejše izražanje vere. Ko napravimo znamenje križa na čelo, usta in prsi ali naredimo velik križ od čela na prsi in od ene rame do druge, izpovemo troedinemu Bogu: »Tvoj sem.« Postavimo se v Božje varstvo, kar izpričamo pred ljudmi, ki to znamenje opazijo. Preden se kdo sam pokriža, so to naredili na njem drugi pri njegovem krstu: krstitelj, starši in botri. S tem znamenjem naj bi starši izročili svoje otroke ljubemu Bogu, da bi bil deležen njegovega blagoslova, še predno bi sam izgovarjal njegovo ime. Zadnji križ so navadno naredili na rajne, predno so jih zaprli v krsto ali odpeljali v mrtvašnico ali na upepelitev. Zanimivo je videti športnike, ki se pred pomembnim športnim nastopom pokrižajo. S križem pa ne zaznamujemo le ljudi, ampak tudi reči, da jih izročimo v Božje varstvo.